

Posudek vedoucího práce k diplomové práci

autorky Terezy Blažkové

na téma **Odpovědnost za újmu způsobenou provozem vozidla a její pojištění**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 0 %.

Diplomová práce sestává z šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Autorka se pokusila práci obohatit zařazením dvou příloh. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah.

Když už byl zmíněn úvod, je třeba poukázat na to, že na první straně skutečného textu (str. 9) se vyskytuje minimálně šest pravopisných chyb, nepřesností či překlepů (součástí každodenní životů, odpovědnost na za újmu, ale také dalších průmyslu, cíle této diplomové práce je, historický exkurzi), takže vstupní dojem je mimořádně rozpačitý. Závěrečné summary v anglickém jazyce je s ohledem na celkový rozsah práce poněkud krátké.

Zaměříme-li se na samotnou strukturu práce, vedoucí práce ji nevnímá jako úplně šťastnou a má za to, že celá řada pasáží zahrnutých do obsahu je relativně zbytečná a lze je hodnotit jako odchýlení se od tématu. Na jednu stranu je pochopitelné, že se autorka snaží předložit čtenáři obecný občanskoprávní základ, nicméně významná část práce obsažená v kapitole 3.4. o odpovědnosti za škodu je mimořádně povrchní a autorka v ní v podstatě útržkovitě komentuje související právní pojmy. Podle názoru vedoucího práce vůbec nebylo třeba dát takový prostor prevenci vzniku újmy, obecnému pojednání o subjektech odpovědnosti, nutné obraně a krajní nouzi a celé řadě dalších institutů. Pokud byla problematika promlčení rozebrána všehovšudy na osmi řádcích textu, to snad bylo lepší se o ní ani nezmiňovat. Práce se naopak měla do hloubky zaměřit na to, co je v souvislosti s odpovědností za újmu způsobenou provozem vozidla a jejím pojištěním podstatné.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autorka se snažila využít pestré zdroje. Již v úvodu práce autorka avizuje, že pro lepší pochopení využije praktických příkladů a soudní praxe. Dle mínění vedoucího práce se však tuto vizi autorce příliš naplnit nepodařilo. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Autorka s judikaturou nějakým způsobem pracuje, avšak způsobem nepřilíživě přesvědčivým. Autorka předkládá celou řadu relativně velmi starých judikátů, ovšem naprosto se nezabývá tím, do jaké míry jsou tyto judikáty použitelné v současné době. Autorka navíc z judikatury předkládá toliko vlastně jen právní věty, vůbec se nezabývá tím, co soudy v analyzovaných případech řešily a jak jednotlivé případy vyhodnotily. Na straně 40 píše autorka o požadavku Nejvyššího soudu stran posuzování leasingových smluv, leč zcela absentuje odkaz na konkrétní judikát. Poznámka pod čarou č. 84 odkazuje na judikát, který ve skutečnosti řeší naprosto odlišnou právní problematiku, než je citováno v úvodních větách.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá rozsahu a charakteru práce. Nicméně kvalita práce autorky s poznámkovým aparátem je diskutabilní. Je běžné, že poznámky pod čarou se používají pro citaci konkrétního úryvku textu jiného autora. Pokud však vedoucí práce ověřoval, zda tomu tak v případě

předkládané práce je, dospěl k závěru, že nikoli. Zejména v případě tzv. Beckova šedého komentáře k občanskému zákoníku není snad ani jednou citován konkrétní autentický text, ale vždy jej autorka nějakým způsobem parafrázuje, zjednodušuje či vyhodnocuje. První dojem ale působí tak, že by se mělo jednat o převzatou myšlenku.

Jak se dalo usuzovat z trendu nastoleného v úvodu, předkládaná práce obsahuje naprosto neakceptovatelné množství gramatických chyb, překlepů, chyb v interpunkci apod. Vzhledem k tomu, že míra výskytu je naprosto překvapující, je zjevné, že autorka zcela rezignovala na závěrečnou korekturu textu.

Z obsahového hlediska měla být práce vymezena autorkou zvoleným tématem "Odpovědnost za újmu způsobenou provozem vozidla a její pojištění". Nicméně na titulní stránce si sama autorka formulovala téma jako "Odpovědnost za újmu způsobenou provozem vozidla a její pojištění". To pak vedlo k tomu, že autorka nežádoucím způsobem odbíhala od tématu a zmiňovala se o letadlech, plavidlech či lanovkách, dále se celkem zbytečně široce zabývala provozovateli dopravy a škodou způsobenou odcizením nebo ztrátou věci. Naproti tomu analýza jednotlivých nároků poškozeného, kterou by vedoucí práce očekával, v ucelené podobě zcela chybí.

Autorka se ne vždy vyjadřuje právním jazykem a volí volnější formu, mnohdy téměř beletristickou, nicméně není to až v takovém množství, že by se už nejednalo o odbornou práci. Naopak by toto neformálnější pojetí v určité míře mohlo pomoci srozumitelnosti práce, pokud by jí četl laik, což sama autorka předvídá jako reálné.

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec. Tomuto požadavku bylo do jisté míry vyhověno, když je v práci operováno s některými evropskými souvislostmi. Pokud jde o úvahy de lege ferenda, doporučení na sjednocení terminologie a názorů dvou jiných autorů není úplně dostatečné, nicméně vedoucí práce chápe, jak obtížné je pro studentku pátého ročníku formulovat požadovanou úvahu.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

- 1) Jakým způsobem se odškodňují nemateriální újmy na zdraví?
- 2) Nechť si autorka vybere některý z jí využitých judikátů a uceleným způsobem jej prezentuje a zanalyzuje.
- 3) Jakým způsobem se promlčuje právo na pojistné plnění při pojistné události?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako dobrou, a to jen při nadstandardním výkonu diplomantky u ústní obhajoby.

V Plzni dne 30.4.2020

JUDr. Radek Spurný